

Torstai 10. toukokuuta 2012

43. toteaa, että vaikka säilytystilat voivat joissain lentokoneissa olla rajalliset, käsimatkatavaroiden ja ruumaan menevien matkatavaroiden koosta tai painosta EU:n lennoilla ei ole olemassa yhteisiä suuntaviivoja; ehdottaa, että komissio kannustaisi alaa asettamaan yhteiset ylärajat rajoituksille, sillä tämä antaisi matkustajille lisää varmuutta matkoilla; katsoo, että tällainen järjestely voi toimia maailmanlaajuisilla markkinoilla vain, jos kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö (ICAO) on mukana hankkeessa;

44. panee merkille, että tietyt lentoyhtiöt vaativat kohtuuttoman korkeilta vaikuttavista maksuista ruumaan otettavista matkatavaroista; kehottaa komissiota tarkastamaan kyseiset menettelytavat ottaen huomioon 13 kohdassa mainitut käytännöt sekä oikeudenmukaisen ja selkeän hintapolitiikan;

45. ehdottaa, että lentoyhtiöiden ylimääräisistä ja enimmäispainon ylittävistä matkatavaroista perimille maksuille olisi asetettava yläraja;

Esteettömyys ja saavutettavuus

46. kehottaa alueellisia lentoasemia hoitavia yhtiöitä tekemään rakenteellisia muutoksia, joiden tavoitteena on luoda mahdollisuudet sille, että vammaiset pääsevät itsenäisesti lentoaseman eri alueille ja voivat vaivattomasti käyttää kaikkia lentoaseman palveluja;

47. korostaa, että alueelliset lentoasemat tuovat pienempien terminaaliensa ja yksinkertaisemman rakenteensa ansiosta lisäarvoa liikuntarajoitteisille ja perheen kanssa matkustaville sekä muille vastaaville matkustajille; pyytää komissiota, lentoasemia ja muita asiaankuuluvia toimijoita ottamaan mallia helpommin saavutettavissa olevien ja matkustajien kannalta viihtyisämpien terminaalien suunnittelusta ja rakentamisesta;

*

* *

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Euroopan unionin taloudellisten etujen suojeleminen - Petostentorjunta - Vuosikertomus 2010

P7_TA(2012)0196

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2010 (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission 29. syyskuuta 2011 antaman kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2010” (COM(2011)0595) sekä sitä täydentävät asiakirjat (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 ja SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon OLAFin 11. toimintakertomuksen – vuosikertomus 2011 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuodelta 2010 ja toimielinten vastaukset ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_fi.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ EUVL C 326, 10.11.2011, s. 1.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosi-
aalikomitealle ja alueiden komitealle sekä tilintarkastustuomioistuimelle komission petostentorjuntastra-
tegiasta (COM(2011)0376),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosi-
aalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen
rikosoikeuden ja hallinnollisten tutkimusten avulla – Kokonaisvaltainen politiikka veronmaksajien raho-
jen suojaamiseksi” (COM(2011)0293),
 - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumisek-
si ⁽¹⁾, 18. toukokuuta 2010 antamansa kannanoton Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyk-
siin ⁽²⁾ sekä komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaa-
likomitealle korruption torjumisesta EU:ssa (COM(2011)0308),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan,
 - ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002
Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 Euroo-
pan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisöjen taloudellisten
etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009 ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksensä 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0121/2012),
- A. ottaa huomioon, että EU ja jäsenvaltiot jakavat vastuun EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta sekä
petostentorjunnasta ja että komission ja jäsenvaltioiden tiivis yhteistyö on erittäin tärkeää;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu noin 80 prosentin osuuden täytäntöönpa-
nosta EU:n talousarvion osalta sekä omien varojen keräämisestä muun muassa arvonlisäveron ja tullien
muodossa;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2010 valvontajärjestelmien toteamien sääntöjenvastaisuuksien taloudelli-
set kokonaisvaikutukset olivat 2 193 miljoonaa euroa verrattuna 1 757 miljoonaan euroon vuonna
2009;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen mukaan tilien perustana oleviin maksuihin
liittyvä todennäköinen virhetaso on 3,7 prosenttia EU:n koko talousarviosta; ottaa huomioon, että
valvontajärjestelmillä kyettiin varmistamaan tilien perustana olevien maksujen laillisuus ja asianmukai-
suus vain osittain ja suurimmat virhelähteet olivat tukikelpoisuus ja virheet julkisissa hankinnoissa;
- E. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan suurimmassa osassa tapauksia jäsenvaltioi-
den viranomaisien saatavilla oli riittävästi tietoa ainakin joidenkin virheiden havaitsemiseksi ja korjaa-
miseksi ennen maksujen suorittamista ja että tilintarkastustuomioistuimen mukaan jäsenvaltioiden kor-
jausmekanismeissa ja tilintarkastustoimissa on vielä parantamisen varaa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0388.

⁽²⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

⁽³⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0142.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Yleisiä näkökohtia

1. korostaa, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja erityisesti EU:n nyt kohtaama euroalueen kriisi edellyttävät erityistoimenpiteiden toteuttamista EU:n taloudellisten etujen asianmukaisen suojaamisen varmistamiseksi sellaisten tulojen osalta, jotka liittyvät suoraan jäsenvaltioiden taloudellisiin etuihin; katsoo, että finanssipolitiikan entistä tiukempi täytäntöönpano voi mahdollisesti auttaa Eurooppaa selviytymään kriisistä, erityisesti jos harmaan talouden osuutta saadaan pienennettyä, sillä sen arvioidaan olevan noin viidesosa virallisesta BKT:sta ⁽¹⁾;
2. korostaa sähköisen hallinnon tarjoamia mahdollisuuksia lisätä avoimuutta sekä torjua petoksia ja korruptiota ja näin suojata julkisia varoja; korostaa, että Eurooppa on jäänyt jälkeen teollisuuskumppaneistaan muun muassa järjestelmien puutteellisen yhteentoimivuuden vuoksi ⁽²⁾; korostaa, että erityisesti kriisiaikana Euroopan on lisättävä ponnistelujaan luodakseen sähköisen hallinnon uuden sukupolven, joka toisi lisää avoimuutta julkiseen talouteen;
3. kiinnittää huomiota siihen, että sähköiset, muut kuin käteisellä tapahtuvat maksutapahtumat dokumentoidaan, joten ne vaikeuttavat osallistumista harmaaseen talouteen, ja että jäsenvaltion sähköisten maksujen osuus ja sen harmaa talous vaikuttavat korreloivan keskenään vahvasti ⁽³⁾; kannustaa jäsenvaltioita madaltamaan pakollisten muiden kuin käteisellä tapahtuvien maksujen kynnystä;
4. korostaa, että tarvitaan luotettavia tilastotietoja petosten ja korruption laajuudesta, erityisesti verojen ja tullien kierron sekä EU:n varoja väärinkäyttävien rikollisten järjestäytyneen toiminnan laajuudesta; pitää valitettavana, että parlamentin toistuvista pyynnöistä huolimatta komissio ei ole kyennyt toimittamaan tällaisia tietoja;

Yleisiä huomioita

5. muistuttaa, että petokset ovat tahallista väärinkäytöksiä ja rikollista toimintaa ja sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan sitä, että sääntöä ei noudateta; pitää valitettavana, että komission kertomuksessa ei tarkastella petoksia syvällisemmin vaan keskitytään laajasti sääntöjenvastaisuuksiin; muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artikla koskee petoksia eikä sääntöjenvastaisuuksia, ja pyytää erottamaan toisistaan petokset ja virheet; pyytää tarkastelemaan korruptiota samanaikaisesti petosten kanssa;
6. toteaa, että sääntöjenvastaisuuksien taloudelliset vaikutukset menoihin kasvoivat vuonna 2010 ja olivat 1,8 miljardia euroa (1,27 prosenttia määrärahoista) verrattuna 1,4 miljardiin euroon (1,13 prosenttia määrärahoista) vuonna 2009; toteaa, että myös tulopuolella sääntöjenvastaisuuksien taloudelliset vaikutukset ovat suuremmat: 393 miljoonaa euroa (1,88 prosenttia kerätyistä perinteisistä omista varoista, yhteensä bruttona) verrattuna 357 miljoonaan (1,84 prosenttia) vuonna 2009;
7. pitää valitettavana, että suuria määriä EU:n varoja käytetään edelleen väärin ja kehottaa komissiota toteuttamaan määrätietoisia toimia tuodakseen esiin lisää virheellisiä maksuja, vaatimaan jäsenvaltioilta enemmän vastuullisuutta niiden sääntöjenvastaisuuksien osalta, jotka on perittävä takaisin, parantamaan sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemistä ja paljastamista sekä keskeyttämään välittömästi maksut ja soveltamaan tehokkaita seuraamuksia EU:n varojen väärinkäyttöpauksissa;
8. toteaa, että vuonna 2010 ilmoitukset sääntöjenvastaisuuksista lisääntyivät kaikilla aloilla lukuun ottamatta liittymistä valmistelevaa rahoitusta ja perinteisiä omia varoja ja että lisääntymiseen vaikuttivat koheesiorahaston ohjelmakauden 2000–2006 päättymisen ja sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän (IMS) parannukset;

⁽¹⁾ Schneider, Friedrich, "Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2011". Saatavilla osoitteessa <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Euroopan digitaalistrategia (COM(2010)0245).

⁽³⁾ Schneider, Friedrich ja Kearney, A.T., *The Shadow Economy in Europe, 2010: Using Electronic Payment Systems to Combat the Shadow Economy*, 2010.

Torstai 10. toukokuuta 2012

9. korostaa, että vaikka sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmää on nykyaikaistettu ja parannettu ja suurin osa jäsenvaltioista on tehnyt enemmän ilmoituksia, mikä on parantanut ilmoitusten laatua ja luotettavuutta, jäsenvaltioiden lähestymistavat sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamiseen vaihtelevat edelleen, joten kansallisten ilmoitusjärjestelmien asianmukaisuutta voidaan epäillä; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ottamaan sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän täysimääräisesti käyttöön ja parantamaan edelleen ilmoitusvaatimusten noudattamista sekä nopeuttamaan sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista;

10. on lisäksi huolestunut siitä, että jotkut jäsenvaltiot eivät vielä hyödynnä täysimääräisesti sähköistä ilmoitusjärjestelmää, ja kehottaa näitä jäsenvaltioita korjaamaan tilanteen pikaisesti;

11. toistaa pitävänsä valitettavina vakavia epäilyjä jäsenvaltioiden toimittamien tietojen laadun osalta ja panee merkille, että tietyt jäsenvaltiot ilmoittavat edelleen hyvin vähäisiä määriä paljastuneita sääntöjenvastaisuuksia ja petostapauksia, ja kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille, ovatko kyseisten jäsenvaltioiden kansalliset valvontajärjestelmät tehokkaita;

12. palauttaa mieliin, että unionin lainsäädännössä veloitetaan jäsenvaltiot ilmoittamaan kaikista sääntöjenvastaisuuksista kahden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jolloin sääntöjenvastaisuudesta on tehty ensimmäinen hallinnollinen tai oikeudellinen päätös ja/tai jolloin ilmoitetusta sääntöjenvastaisuudesta on saatu uutta tietoa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, myös selkeyttämään kansallisia hallinnollisia menettelyjä, vaadittujen määräaikojen noudattamiseksi ja sääntöjenvastaisuuden havaitsemisen ja siitä ilmoittamisen väliin jäävän ajan lyhentämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita petostentorjuntatoimissaan ennen kaikkea suojelemaan veronmaksajien varoja;

13. korostaa, että tarvitaan luotettavia tilastotietoja petosten ja korruption laajuudesta, erityisesti verojen ja tullien kierron sekä EU:n varoja väärinkäyttävien rikollisten järjestäytyneen toiminnan laajuudesta; pitää valitettavana, että parlamentin toistuvista pyynnöistä huolimatta komissio ei ole kyennyt toimittamaan tällaisia tietoja;

14. on pettynyt siihen, että komissio ei kykene arvioimaan sääntöjenvastaisuuksien ja petosten todellista laajuutta ja että näin ollen ei ole mahdollista arvioida sääntöjenvastaisuuksien ja petosten yleistä laajuutta yksittäisissä jäsenvaltioissa tai määrittää ja saada kuriin niitä jäsenvaltioita, joissa sääntöjenvastaisuuksien ja petosten määrä on suurin, kuten parlamentti vaati jo vuonna 2009;

15. korostaa, että muutaman viime vuoden aikana on kehitetty uusia tekniikoita korruption ja petosten mittaamiseen, ja kehottaa komissiota käynnistämään viipymättä toimet näiden uusien mittausvälineiden soveltamiseksi ja esittämään arvion korruption ja petosten määrästä EU:n varojen käytössä ja EU:n tulojen kavalluksissa; toteaa, että tämä tarjoaa mahdollisuuden arvioida EU:n varojen väärinkäytöltä suojaamisen ja EU:n tulojen kavalluksilta suojaamisen tehokkuutta;

16. vaatii, että komissio ottaa vastuun EU:n varoihin liittyvien petosten ja korruption mittausvälineiden kehittämisestä tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen sekä muiden EU:n auditointi- ja valvontavälineiden kanssa;

17. toteaa, että maatalousalalla sovellettava niin kutsuttu 50/50-sääntö⁽¹⁾ kannustaa tehokkaasti jäsenvaltioita vauhdittamaan takaisinperintämenettelyjä ja saattamaan ne loppuun; kehottaa komissiota arvioimaan, voidaanko tätä takaisinperintämekanismia soveltaa myös muilla (koheesiotuen ja liittymistä valmistelevan tuen) aloilla ja olisiko tämän säännön nojalla asianmukaista lyhentää takaisinperintätoimien määräaikoja puoleen, eli kahteen ja neljään vuoteen;

18. panee merkille, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa 2010 (tilintarkastustuomioistuimen kertomus) todetaan, että vuoden 2010 rahoitusvelvityksissä esitetyistä maksuista virhetaso oli olennainen, jopa 3,7 prosenttia kaikista EU:n talousarviomenoista, eli noin 4,5 miljardia euroa;

(1) Tämän säännön mukaan komissio voi periä takaisin jäsenvaltioilta 50 prosenttia sääntöjenvastaisista maksuista, jotka ovat olleet perimättä neljä vuotta, tai kahdeksan vuoden kuluttua tapauksissa, joissa velka on oikeuskäsittelyn alainen. Sääntöä sovelletaan aiheettomasti maksettujen varojen nopeamman takaisinperinnän varmistamiseksi.

Torstai 10. toukokuuta 2012

19. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa todetaan myös, että ennen maksujen hyväksymistä jäsenvaltioiden viranomaisilla oli riittävät tiedot joidenkin virheiden havaitsemiseksi sekä niiden korjaamiseksi tai ehkäisemiseksi;

Tulot: omat varat

20. muistuttaa, että arvonlisäveron ja tullien kantaminen vaikuttaa suoraan niin jäsenvaltioiden talouksiin kuin EU:n talousarvioon; korostaa, että tulojen keruujärjestelmien parantamisen olisi oltava ensiarvoisen tärkeää kaikille jäsenvaltioille ja varsinkin niille, jotka kohtaavat suurimpia vaikeuksia nykyisessä taloustilanteessa;

21. korostaa, että olisi keskityttävä enemmän tulojen tehokkaaseen keräämiseen; painottaa, että veropetokset johtavat valtaviin menetyksiin EU:n talousarviossa ja jäsenvaltioiden talouksissa, mikä pahentaa velkakriisiä; muistuttaa, että nykyisen harmaan talouden aiheuttamat kustannukset koituvat niiden kansalaisten maksettaviksi, joiden tulot ovat helposti dokumentoitavissa ja jäljitettävissä;

22. panee merkille, että jäsenvaltioiden toimittamat tiedot perinteisten omien varojen alan sääntöjenvastaisuuksista vaihtelevat suuresti, ja katsoo tämän vuoksi, että sääntöjenvastaisuuksien ja petostapausten luokittelu omia varoja koskevassa OWNRES-tietokannassa ei ole täysin luotettava; kehottaa komissiota selvittämään, kuinka tietokantaa voitaisiin parantaa sen luotettavuuden ja ilmoitettujen tietojen vertailtavuuden varmistamiseksi;

23. kehottaa komissiota keskittymään edelleen jäsenvaltioiden tullivalvontastrategioiden täytäntöönpanoon erityisesti suuririskisen tuonnin alalla ja parantamaan sääntöjenvastaisuuksien ja petosepäilytapausten paljastamistoimia perinteisten omien varojen alalla;

24. on huolissaan siitä, että salakuljetus, erityisesti savukkeiden salakuljetus, on edelleen merkittävä ongelma EU:lle ja aiheuttaa suuria tappioita jäsenvaltioiden ja EU:n talousarvioihin; on tyytyväinen komission laatimaan toimintasuunnitelmaan savukkeiden ja alkoholin salakuljetuksen torjumiseksi EU:n itärajalla sekä tulliyhteistyön käynnistämiseen uudelleen Kiinan ja Venäjän kanssa vuoden 2010 lopulla ja tulliyhteistyön strategiaan puitteisiin kummankin maan kanssa;

25. on tyytyväinen jäsenvaltioiden kesäkuussa 2010 toteutetun ja OLAFin koordinoiman yhteisen tullioperaatio Stroccon tuloksiin, sillä sen aikana takavarikoitiin noin 40 miljoonaa savuketta, 1,2 tonnia käsin käärittävää tupakkaa, 7 000 litraa alkoholia ja 8 miljoonaa kappaletta muuta väärennettyä tavaraa;

26. panee merkille, että suuri osa perinteisistä omista varoista on peräisin arvonlisäverosta (alv) ja että komission ja jäsenvaltioiden on tämän vuoksi valvottava sekä vanhoja että uusia petoslajeja ja torjuttava niitä; on tyytyväinen komission vihreään kirjaan alv:n tulevaisuudesta ja kehottaa esittämään konkreettisia ehdotuksia alv-uudistuksen osalta;

Alv-menetykset

27. muistuttaa, että komission puolesta tehdyn tutkimuksen ⁽¹⁾ mukaan EU:n keskimääräisen alv-menetyksen ⁽²⁾ arvioidaan olevan 12 prosenttia; kiinnittää erityistä huomiota siihen, että alv-menetykset ovat hälyttävän suuria – 30 ja 22 prosenttia Kreikassa ja Italiassa – valtioissa, jotka kärsivät kaikkein eniten velkakriisistä ja joiden tilanne uhkaa taloudellista vakautta kaikissa EU:n 27 jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ Reckon LLP:n komission puolesta tekemä tutkimus, jossa alv-vajetta kvantifioitiin ja analysoitiin 25:ssä EU:n jäsenvaltiossa.

⁽²⁾ Tosiasiallisten alv-tulojen ja niiden tulojen, jotka jäsenvaltioiden olisi taloutensa perusteella teoriassa saatava, välinen ero.

Torstai 10. toukokuuta 2012

28. korostaa, että veronkierron ja maksukyvyttömyyden aiheuttamien menetysten lisäksi alv-menetyksiä seuraa petoksista ja että alv-menetykset, jotka ovat miljardeja euroja, kompensoidaan etupäässä säästötoimenpitein, jotka vaikuttavat niihin EU:n kansalaisiin, joiden tulot on helppo jäljittää;

29. korostaa, että arvonlisäverotuksen malli on säilynyt muuttumattomana sen käyttöönotosta alkaen; korostaa, että malli on vanhentunut, kun otetaan huomioon lukuisat muutokset teknologisessa ja taloudellisessa ympäristössä;

Tullimenetykset

30. korostaa, että tullitulot muodostavat merkittävän osan EU:n perinteisistä omista varoista sekä tulo-lähteen jäsenvaltioiden hallituksille, jotka saavat niistä 25 prosenttia keräämiskustannusten kattamiseen; toistaa, että sääntöjenvastaisuuksien ja petosten tehokas ehkäiseminen tällä alalla suojaa unionin taloudellisia etuja ja vaikuttaa merkittävästi sisämarkkinoihin, sillä se poistaa tulleja kiertävien taloudellisten toimijoiden epäreilun edun velvoitteensa täyttäviin taloudellisiin toimijoihin nähden;

31. korostaa, että tullin asianmukaisella toiminnalla on suora vaikutus arvonlisäveron laskemiseen;

32. palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että tilintarkastustuomioistuin katsoi erityiskertomuksessaan nro 13/2011 ⁽¹⁾, että pelkästään tullimenettelyn 42 ⁽²⁾ soveltamisesta on seurannut vuonna 2009 ekstrapoloitujen menetyksiä noin 2 200 miljoonaa euroa ⁽³⁾ seitsemässä tarkastuksen kohteena olleessa jäsenvaltiossa; toteaa, että määrä vastaa 29 prosenttia alv:stä, joka olisi teoreettisesti ollut sovellettavissa kaiken tullimenettelyn 42 alaisen tuonnin veron perusteeseen vuonna 2009 kyseisissä jäsenvaltioissa;

33. muistuttaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi vakavia puutteita yksinkertaistetun tullimenettelyn valvonnassa, joka vastaa 70 prosenttia kaikista tullimenettelyistä; korostaa, että nämä ovat johtaneet aiheutomiin menetyksiin unionin talousarviossa ja EU:n kauppapolitiikan rikkomiseen; korostaa, että havaitut puutteet olivat muun muassa heikkolaatuisia tai huonosti dokumentoituja tarkastuksia sekä automaattisen tietojenkäsittelytekniikan vähäinen hyödyntäminen tarkastusten tekemiseksi yksinkertaistetussa menettelyssä;

Menot

Maatalous

34. panee merkille, että ilmoitettujen sääntöjenvastaisuustapausten ja petosepäilyjen määrä kasvoi vuonna 2010 ja niiden taloudellinen vaikutus kasvoi 13 miljoonasta eurosta vuonna 2009 69 miljoonaan euroon vuonna 2010;

35. pitää valitettavana, että takaisinperittyjen varojen tilanne on yhä kokonaisuudessaan epätydyttävä; toteaa, että varainhoitovuoden 2010 aikana jäsenvaltiot olivat perineet 175 miljoonaa euroa eli 42 prosenttia Euroopan maatalouden tukirahaston veloista vuodelta 2007 ja sen jälkeisiltä vuosilta, mutta varainhoitovuoden 2010 lopulla edunsaajilta oli perimättä yhteensä 1,2 miljardia euroa, samalla kun jäsenvaltiot olivat siirtäneet vain 300 miljoonaa euroa kansallisesta talousarviostaan EU:n talousarvioon 50/50-säännön mukaisesti; pitää valitettavana, että komissio ei ole ottanut huomioon parlamentin pyyntöä eikä ole toimitanut parlamentille tietoja edistymisestä tällä alalla Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annetussa vuosikertomuksessa 2010; pyytää jälleen komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet tehokkaan järjestelmän perustamiseksi varojen takaisinperintään ja tiedottamaan asiasta parlamentille;

⁽¹⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 13/2011 aiheesta "Pystytäänkö tullimenettelyn 42 valvonnalla estämään ja havaitsemaan arvonlisäveronkierto?"

⁽²⁾ Järjestelmä, jota tuojat käyttävät saadakseen vapautuksen arvonlisäverosta silloin, kun tuodut tavarat kuljetetaan toiseen jäsenvaltioon, ja jossa alv maksetaan määräjäsenvaltioon.

⁽³⁾ Joista 1 800 miljoonaa euroa oli aiheutunut seitsemässä tarkastukseen valitussa jäsenvaltiossa ja 400 miljoonaa otokseen sisältyneiden tuontitavaroiden 21:ssä määräjäsenvaltiossa.

Torstai 10. toukokuuta 2012

36. pitää valitettavana, että tietyt jäsenvaltiot eivät vuonna 2010 noudattaneet määräaikoja sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisessa; katsoo komission tapaan, että kaikkien jäsenvaltioiden on parannettava toimitamiaan kertomuksia; palauttaa mieliin, että Suomi, Itävalta ja Alankomaat ovat vahvistaneet sitoumuksensa ilmoittaa sääntöjenvastaisuuksista, ja kehottaa komissiota esittämään tietoja näiden jäsenvaltioiden edistymisestä vuonna 2011 Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta annettavassa vuosikertomuksessa 2011;

37. on huolissaan siitä, että vuonna 2010 Italia ja EU-12-maat ovat luokitelleet yli 90 prosenttia ilmoitetuista tapauksista ”petosepäilyinä”; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, myös tiiviin yhteistyön EU:n toimielinten kanssa, puuttuakseen kaikkiin syihin, jotka johtavat EU:n varoihin liittyviin petoksiin;

38. on huolissaan komission kertomuksessa unionin taloudellisten etujen suojaamisesta mainituista Ranskan, Saksan, Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittamista epäilyttävän matalista petosepäilyjen määristä, etenkin kun otetaan huomioon niiden koko ja vastaanottaman tuen määrä; katsoo, että tämä herättää epäilyksiä siitä, onko ilmoittamista koskevia periaatteita noudatettu; kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaista tietoa sovelletuista ilmoitusmenettelyistä ja näiden valtioiden valmiuksista paljastaa petoksia; kehottaa jälleen kerran komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioiden seuranta- ja valvontajärjestelmien toimivuutta sekä varmistamaan, että tiedot sääntöjenvastaisuuksien määrästä jäsenvaltioissa kuvaavat todellista tilannetta; kehottaa komissiota esittämään tietoja toimista tällä alalla Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annettavassa vuosikertomuksessa 2011;

Koheesiopolitiikka

39. toteaa, että Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annetussa vuosikertomuksessa 2010 esitettyjen tietojen perusteella noin 70 prosenttia kaikista ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista liittyi koheesiopolitiikkaan ja menojen takaisinperintäaste vuonna 2010 oli korkein koheesiopolitiikan alalla (yli 60 prosenttia); korostaa, että esitettyjen tietojen perusteella on mahdotonta arvioida objektiivisesti sääntöjenvastaisuuksien ja petostapausten todellista määrää alalla, koska ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien ja (tai) petostapausten suuri määrä voi liittyä sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän käyttöönottoon vuonna 2009;

40. on tyytyväinen vuonna 2010 toteutuneeseen edistykseen ohjelmakauden 2000–2006 takaisin perityissä määrissä, jotka olivat 70 prosenttia perusteettomasti maksetuista määristä (2,9 miljardia euroa), kun vuonna 2009 perittiin takaisin 50 prosenttia;

41. panee merkille, että Tanska, Ranska, Malta, Alankomaat, Ruotsi ja Slovenia eivät ilmoittaneet yhtään sääntöjenvastaisuustapausta vuonna 2010, mikä herättää epäilyn, että sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmää ei ole sovellettu asianmukaisesti; on huolissaan Unkarin, Tšekin ja Slovenian matalasta perintäasteesta (noin 20 prosenttia tai sen alle); kehottaa komissiota toteuttamaan toimia, tutkimaan tämän syitä ja tiedottamaan parlamentille edistymisestä seuraavan vuoden kertomuksessa EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta;

42. korostaa, että kuten Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annetussa vuosikertomuksessa 2010 esitetyt tiedot osoittavat, analysoitaessa eniten ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia ilmenee, että sääntöjenvastaisuus todetaan useimmiten hankkeen täytäntöönpanovaiheessa ja että taloudellinen vaikutus on suurin valinta- ja hankintavaiheessa; korostaa, että avoin, selkeä ja joustava julkisia hankintoja koskeva järjestelmä, jossa käytetään entistä aktiivisemmin julkisia hankintoja koskevaa sähköistä järjestelmää ja jossa esitetään yleiset julkisia hankintoja koskevat periaatteet EU:n tasolla, auttaisi takaamaan jäsenvaltioiden ja EU:n varojen tehokkaamman käytön; odottaa komission panevan tehokkaasti täytäntöön julkisia hankintoja koskevan järjestelmän uudistuksen;

Torstai 10. toukokuuta 2012

Liittymistä valmisteleva rahoitus

43. on huolissaan siitä, että liittymistä valmistelevan rahoituksen alalla menojen takaisinperimisaste on alhaisin ja vuonna 2010 takaisinperintäaste oli tuskin 10 prosenttia, joka on paljon alhaisempi kuin edellisenä vuonna (27 prosenttia); panee huolestuneena merkille, että perintäaste ajanjaksolta 2002–2006 on edelleen alhainen (noin 30 prosenttia) ja erityisen alhainen se on Bulgariassa, Turkissa, Liettuassa ja Latviassa, ja kehottaa komissiota toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että edunsaajamaita selittävät syyt alhaiselle perintäasteelle, parantavat suoritustaan ja päivittävät puuttuvat tiedot perintätiedoistaan;

44. panee merkille, että kuten vuonna 2009, suurin osa ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista ja petostapauksista liittyy Sapard-rahaston varojen käyttöön Romaniassa ja Bulgariassa; on tyytyväinen siihen, että Bulgaria on edistynyt huomattavasti kansallisten valvontajärjestelmien vahvistamisessa, mistä on osoituksena se, että siellä pikemminkin kansalliset kuin ulkoiset valvojat ja tarkastajat paljastivat vuonna 2010 suuren määrän sääntöjenvastaisuuksia ja petosepäilyjä; pitää valitettavana, että Romaniassa suurin osa sääntöjenvastaisuuksista ja petosepäilyistä todetaan edelleen EU:n yksiköiden tekemien tai kyseisten yksiköiden pyynnöstä tehtyjen tarkastusten jälkeen; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä Romanian viranomaisten kanssa tilanteen parantamiseksi;

45. on tyytyväinen komission tavoitteeseen tukea uusia edunsaajamaita (Turkkia, Kroatiaa, entisen Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa ja Montenegroa) niiden pyrkimyksissä ottaa käyttöön sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmä;

OLAF

46. toistaa, että on välttämätöntä jatkaa OLAFin riippumattomuuden, vaikuttavuuden ja tehokkuuden vahvistamista;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan suositusten tehokkaan ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon sen jälkeen, kun OLAF on tutkinut tapaukset;

48. katsoo, että jäsenvaltiot olisi veloitettava raportoimaan vuosittain niiden tapausten seurannasta, jotka OLAF on antanut jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten käsiteltäväksi, tapauksissa langetetut rikosoikeudelliset ja taloudelliset seuraamukset mukaan lukien;

Julkiset hankinnat, avoimuuden lisääminen ja korruption torjunta

49. kehottaa komissiota, asianomaisia unionin virastoja ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä ja tarjoamaan resursseja sen varmistamiseksi, että EU:n varojen käyttöön ei liity korruptiota, ottamaan käyttöön varoittavia rangaistuksia, kun korruptiota ja petoksia paljastuu, sekä nopeuttamaan rikollisten varojen takavarikointia petoksiin, veronkiertoon ja rahanpesuun liittyvissä rikoksissa;

50. korostaa, että komission vuonna 2011 antamassa tiedonannossa ”Korruption torjuminen EU:ssa” arvioidaan, että 120 miljardia euroa vuodessa menee korruptioon EU:ssa, että se aiheuttaa taloudellista vahinkoa, vähentää julkisia tuloja ja vaarantaa demokraattisia instituutioita kohtaan tunnetun luottamuksen; korostaa lisäksi, että parlamentin vuonna 2011 antamassa päätöslauselmassa EU:n toimista korruption torjumiseksi todetaan, että korruptio johtaa sekä yleisesti julkisten varojen että veronmaksajilta kerättävien EU:n varojen väärinkäyttöön ja vääristää markkinoita, ja kehoitetaan – kuten myös kirjallisessa kannanotossa – komissiota ja asianomaisia unionin elimiä varmistamaan, että EU:n varojen käyttöön ei liity korruptiota;

51. on tyytyväinen päätökseensä perustaa järjestäytyneitä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevä erityisvaliokunta;

52. on tyytyväinen siihen, että Malta ratifioi EU:n taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen 20. tammikuuta 2011; pahoittelee sitä, että Tšekin tasavalta ei ole vielä ratifioinut yleissopimusta ja kehottaa jäsenvaltiota korjaamaan tilanteen mahdollisimman pian; kehottaa myös Viroa ratifioimaan 29. marraskuuta 1996 tehdyn pöytäkirjan, joka koskee Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen tulkintaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamalla ennakkoratkaisulla;

Torstai 10. toukokuuta 2012

53. muistuttaa, että Herkules II -ohjelma on komission (petostentorjuntaviraston) hallinnoima rahoitusväline EU:n taloudellisten etujen suojaamisen ja siihen liittyvän rikollisen toiminnan, myös savukkeiden salakuljetuksen torjunnan alalla; panee merkille, että Herkules II -ohjelman lisäarvo vahvistettiin sen väliaiheen arvioinnilla; katsoo, että tämän välineen seuraajassa, Herkules III -ohjelmassa, on edelleen parannettava jäsenvaltioiden teknisiä laitteita, rahoitettava pääsyä jäsenvaltioiden viranomaisten ja OLAFin tutkimuksissa tarvittaviin tietokantoihin ja torjuttava savukkeiden salakuljetusta ja väärennöksiä tupakan valmistajien kanssa tehtyjen oikeudellisesti sitovien sopimusten mukaisesti;

54. kehottaa jälleen komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan, ottamaan käyttöön ja arvioimaan säännöllisesti yhdenmukaisia hankintajärjestelmiä petosten ja korruption ehkäisemiseksi, määrittämään ja ottamaan käyttöön selkeät edellytykset julkisiin hankintoihin osallistumiselle sekä kriteerit, joiden perusteella julkisia hankintoja koskevat päätökset tehdään, sekä ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön järjestelmiä julkisia hankintoja koskevien päätösten arvioimiseksi kansallisella tasolla ja julkisen talouden avoimuuden ja vastuullisuuden varmistamiseksi sekä ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön riskinhallintaa ja sisäistä valvontaa koskevia järjestelmiä;

55. on tyytyväinen siihen, että komissio antoi tammikuussa 2011 vihreän kirjan ”EU:n julkisten hankintojen politiikan uudistaminen – Kohti tehokkaampia eurooppalaisia hankintamarkkinoita”; panee merkille, että arviointikertomus tästä kuulemisesta on annettu kesäkuun 2011 lopussa ja että komissio antoi joulukuussa 2011 ehdotuksensa EU:n julkisia hankintoja koskevien sääntöjen (direktiivit 2004/17/EY ja 2004/18/EY) uudistamisesta;

Seurantatoimenpiteet

56. pyytää komissiota ilmoittamaan parlamentille, mitä muita indikaattoreita, lähteitä tai menetelmiä se voi käyttää ilmiantajien tai ilmoittajien antamien tietojen lisäksi arvioidakseen, millä EU:n rahoituksen tai EU:n tulojen aloilla petosten määrä on suuri;

57. kehottaa komissiota suojelemaan ja edistämään tutkivaa ja riippumatonta journalismia, joka on keskeinen tekijä torjuttaessa rikollisuutta, petoksia ja korruptiota Euroopan unionin varoilla;

58. kehottaa komissiota arvioimaan vastaavako ilmiantajien tai ilmoittajien paljastamat tutkitut petostapaukset aloja, joilla arvioidaan riippumattomien perusteiden tai indikaattorien perusteella olevan mahdollisesti paljon petoksia; jos näin ei ole, kehottaa arvioimaan muita menetelmiä tutkimusten aloittamiseksi aloilla, joilla epäillyt petokset salataan noudattamalla ”vaikenemisen lakia”, joka estää tietojen vuotamisen ilmiantajien tai ilmoittajien kautta;

59. ottaa huomioon monena vuonna toistuneen tilanteen – jäsenvaltiot eivät toimita tietoja oikeaan aikaan tai niiden toimittamat tiedot eivät ole asianmukaisia ja vertailukelpoisia –, minkä vuoksi on mahdotonta arvioida objektiivisesti petosten todellista astetta EU:n jäsenvaltioissa, ja että parlamentti, komissio ja OLAF eivät voi toteuttaa tehtäviään tilanteen arvioimiseksi ja lisäehdotusten esittämiseksi; korostaa, että tällaista tilannetta ei voida hyväksyä, ja kehottaa komissiota ottamaan täyden vastuun aiheettomasti maksettujen varojen takaisinperinnästä jäsenvaltioilta ja keräämään tarvittavat yhtenäiset vertailukelpoiset tiedot sekä ottamaan käyttöön ilmoitusperiaatteet kaikkialla jäsenvaltioissa;

*

* *

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFin valvontakomitealle ja OLAFille.